

kalder selve Stationsbygningen, men derimod ud paa at tilfredsstille den Trang, der er tilfede med Hensyn til andre Bygningsdele og Anlæg ved denne Station. Jeg veed nu virkelig ikke, at der deri ligger nogensohelst Grund til at lade være iaar at foretage de Forandringer ved det, man kalder selve Stationsbygningen, nemlig der, hvor Expeditionen af de Reisende og deres Gods foregaaer, fordi der kan være andre Bygninger, f. Ex. Værksteder eller hvad det nu er, der ogsaa kunne trænge til en Udvidelse, naar Sernbanetrafikken vedbliver at udvide sig i den Grad, som i den senere Tid er skeet; disse to Ting hænge ikke sammen. Det ærede Medlem fremhævede i megen Detail, hvorledes Nødvendigheden af Udvidelse af Stationsbygningen egentlig hvilede paa, at man i den øverste Etage af den nuværende Stationsbygning vilde indrette en Bolig, og derfor skulde Contoirerne flyttes ned i Stueetagen og paa Grund deraf skulde saa den øvrige Udvidelse finde Sted. Om dette nu forholder sig rigtigt, skal jeg lade staae hen, jeg skal gaae ud fra, at det ærede Medlem i saa Henseende er rigtig underrettet, men jeg vil da tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at for det Første er det til Fremme af Expeditionen ved Sernbanen, at alle Contoirer findes i samme Etage. Expeditionen bør skee med en saadan Punctlighed og medtage saa liden Tid, at alene den Forskjel, om nogle Contoirer befinde sig oppe i øverste Etage og andre i nederste eller de ligge lige ved Siden af hinanden og umiddelbart ved Perronen, kan have ikke liden Indflydelse paa Expeditionens Hurtighed, og navnlig paa, hvorvidt det Antal Expedienter, der er tilfede, er tilstrækkeligt eller ikke. Dernæst maa jeg dog ogsaa gjøre opmærksom paa, at det ogsaa for Expeditionens Hurtighed og Nøiagtighed har meget at betyde, at en Deel af Betjentene hœe i selve Bygningen, at de ikke skulle have deres Bolig langt borte udenfor Bygningen og søge den inde i Byen, thi det vil let gjøre Expeditionen vanskeliggere og ialfald bidrage til, at der stilles større Krav til de personlige Kræfter. Efter at have bemærket dette, skal jeg ikke gaae videre ind paa de Enkeltheder, som det ærede Medlem fremhævede.

Det, som imidlertid nærmest har foranlediget mig til at begjære Ordet, var, at jeg ønskede at udtale mig om Vædringsforslaget under Nr. 12, hvilket Forslag jeg ikke udtalte mig om igaar, da jeg havde Ordet, fordi de ærede Forslagsstillere ikke dengang havde udlalt sig om dette Vædringsforslag. Dette Forslag gaaer ud paa at nedsette Indquarteringsgodtgjørelsen, og som det ærede Medlem, der fremstillede sig som Ordfører for Mindretallet fremhævede, er det nemlig den Qvarteergodtgjørelse, der gives gifte Underofficerer i Garnisonerne udenfor Kjøbenhavn, som det ærede Mindretal vil tillids. Det ærede Mindretal gav en Fremstilling af, hvorledes der efter Lønningssloven ikke skal tages Hensyn til, om Underofficererne ere gifte eller ikke, og den ærede Minister udtalte igaar, at det ærede Medlems Fremstilling af, hvad der var foregaaet ved Lønningsslovens Bestemmelse, var ganske rigtig. Jeg maa dog imidlertid gjøre nogle Bemærkninger dertil. Der er nemlig ikke, troer jeg, af det ærede Mindretal taget tilstrækkelig Hensyn til, hvorledes det factiske Forhold i denne Retning i Birteligheden stiller sig. Der er jo kun Spørgsmaal om Underofficererne i Garnisonerne udenfor Kjøbenhavn, og det følger væsentlig deraf, at Underofficererne ved Kjøbenhavns Garnison i Reglen have Bolig i Regjeringens Bygninger, og selv om de ikke have det, saa skal der ikke af Kjøbenhavns Commune leveres dem Qvarteer; men med Hensyn til Garnisonerne udenfor Kjøbenhavn er jo Forholdet det, at Lønningssloven siger, at de hidtil gjældende Bestemmelser om Qvarteer til Underofficererne skulle i den Retning blive i Kraft indtil videre. Nu maa man imidlertid erindre, at efter Indquarteringsaanordningen af 1816 skal der til saavel ugifte som gifte Underofficerer af de paagjældende Communer leveres Qvarteer in natura. Der var jo særlige Bestemmelser, hvorefter der var tilstaaet dem af Underofficeersclassen, som gifte sig med Tilladelse, som det kaldtes, visse særlige Emolumenter, og derfor var det kun et begrændset Antal, som kunde faae denne Tilladelse ved hver Afdeling. Dette begrændsede Antal blev jo i de senere Aar holdt mindre strengt, og der blev jo ved enkelte Afdelinger